

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4Csp/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820202611
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Kovaliková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:8820202611.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou v právnej veci žalobcu: R. G. D.. XX. XX. XXXX, W. C. XXXX/XX, XXX XX S. D. H., právne zastúpeného: WEBBER LEGAL, s. r. o., Na rozhladke 2, 831 01 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 50680552 proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35724803, právne zastúpenému: Remedium legal, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 53255739, o určenie neplatnosti zmluvnej podmienky, t a k t o

rozhodol:

I. U r č u j e , že zmluvná podmienka dojednaná v bode 33 písm. f) Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných S. Ú. N., V.. Z.. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., ktoré tvoria súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere označenej ako Zmluva o vydaní a používaní kreditnej karty Triangel č. 0013737175 zo dňa 05. 09. 2006 v znení: „Ak klient napriek výzve nezaplatí povinnú splátku a prípadné ostatné splatné čiastky v stanovenej lehote, banka má právo využiť jeden alebo viacero z nasledovných prostriedkov: (f) uplatniť si pohľadávku formou zrážok zo mzdy klienta, s čím klient podpisom zmluvy súhlasí“ j e n e p l a t n á .

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou tunajšiemu súdu dňa 12. 10. 2020 domáhal voči žalovanému, aby súd určil že zmluvná podmienka dojednaná v bode 33 písm. f) Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných S. Ú. N., V.. Z.. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., ktoré tvoria súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere označenej ako Zmluva o vydaní a používaní kreditnej karty Triangel č. 0013737175 zo dňa 05. 09. 2006 v znení: „Ak klient napriek výzve nezaplatí povinnú splátku a prípadné ostatné splatné čiastky v stanovenej lehote, banka má právo využiť jeden alebo viacero z nasledovných prostriedkov: (f) uplatniť si pohľadávku formou zrážok zo mzdy klienta, s čím klient podpisom zmluvy súhlasí“ je neplatná a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že medzi žalobcom ako dlžníkom a spoločnosťou S. Ú. N., V.. Z.; Z. D.: S., V..Z., Z. Z.: O. D. X, N. XXX XX, L.: XX XXX XXX, spoločnosť zapísaná do Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sa, vložka číslo: 341/B, ako veriteľom došlo dňa 05. 09. 2006 k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere označenej ako Zmluva o vydaní a používaní kreditnej karty Triangel č. 0013737175, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru zo strany veriteľa v prospech Žalobcu (ďalej len „Zmluva“). V bode 33 písm. f) Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných S. Ú. N., V.. Z.. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., ktoré tvoria súčasť zmluvy je obsiahnutá Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov (§ 551 Obč. zákonníka v platnom znení) v tomto znení: „Ak klient nezrealizuje úhradu Povinnej splátky, Správca ho vyzve na jej vyrovnanie. Zároveň má právo Kartu zablokovať. Ak klient

napriek výzve nezaplátí Povinnú splátku a prípadné ostatné splatné čiastky v stanovenej lehote, Banka má právo využiť jeden alebo viacero z nasledovných prostriedkov: (a) znížiť Úverový rámec na nulu, (b) vyhlásiť celý Dlžný zostatok za okamžite splatný, (c) domáhať sa vrátenia a ukončiť platnosť Karty, (d) uspokojiť svoju pohľadávku z poskytnutého zabezpečenia, (e) vykonať inkaso svojej pohľadávky z ktoréhokoľvek bankového účtu Klienta vedeného Bankou, (f) uplatniť si pohľadávku formou zrážok zo mzdy Klienta, s čím Klient podpisom Zmluvy súhlasí, (g) vymáhať pohľadávku súdnou cestou. Banka má právo vymáhať od Klienta všetky náklady spojené s uplatnením a vymáhaním pohľadávky.“ Listom zo dňa 17. 08. 2016 žalovaný predložil žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy platiteľovi mzdy žalobcu, Mesto Vranov nad Topľou, so sídlom: Dr. C. Daxnera 87/1, 093 16 Vranov nad Topľou a vyzval ho na vykonávanie zrážok zo mzdy na plnenie údajných záväzkov žalobcu podľa zmluvy. Žalovaný v tejto žiadosti tvrdí, že sa stal veriteľom žalobcu, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 18. 10. 2013. Nakoľko sa vo veci jedná o spotrebiteľský úver vo forme kreditnej karty, z predloženej žiadosti ani len nie je možné overiť, či tvrdenia žalovaného v nej sú správne, keďže k žiadosti nebol predložený žiaden prehľad čerpaní a úhrad a ide teda o jednostranné tvrdenie žalovaného. Navyše, má za to, že keďže žalovaný žiadal o vykonávanie zrážok zo mzdy už listom zo dňa 17. 08. 2016, pohľadávka veriteľa je s určitosťou premlčaná, a teda žalovaný vymáha svoju pohľadávku a prijíma platby v rozpore s ust. § 54a Občianskeho zákonníka, a to proti vôli žalobcu. Vzhľadom na vyššie uvedené, žalobca dňa 29. 07. 2020 podal na súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca neodkladným opatrením žiadal iba to, aby súd zaviazal žalovaného zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy a aby uložil zamestnávateľovi žalobcu povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu. Tunajší súd však uznesením sp. zn. 7Csp/71/2020 zo dňa 24. 08. 2020 vydal neodkladné opatrenie, ktorým okrem iného zaviazal žalobcu podať návrh vo veci samej v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Žalobca týmto podaním realizuje povinnosť, na ktorú ho zaviazal tunajší súd. Žalobca zdôvodňuje nižšie navrhovanú žalobu o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, keďže predstavuje pre žalobcu ako spotrebiteľa podľa Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“) neprimeranú i neprijateľnú, a teda neplatnú zmluvnú podmienku. Zmluva je zmluvou formulárovou, ktorej obsah žalobca nemohol meniť, mohol ju len ako celok prijať alebo len ako celok odmietnuť. V prvom rade, žalobca uvádza, že dohoda o zrážkach zo mzdy s ním nebola vopred individuálne dojednaná, musel ju akceptovať ako súčasť zmluvy o úvere, inak by mu úver poskytnutý nebol. Ide o formulárovú zmluvu spôsobujúcu značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, resp. jedná sa o neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Zároveň, vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky a rozsahu zrážok zo mzdy v zmluve uzatvorenej dňa 05. 09. 2006 medzi žalobcom ako dlžníkom a pôvodným veriteľom je neurčité, nepresne určené, a tým pádom neplatné. Dohoda o zrážkach zo mzdy je neprimeraná požiadavka žalovaného disponovať s majetkom žalobcu, ktorá nespĺňa kritériá podľa § 34 OZ a to označenie pohľadávky (vo vzťahu ku konkretizácii platiteľa mzdy), o ktorú išlo a určenie rozsahu zrážok zo mzdy. Subjektom, ktorý má v konečnom dôsledku právo určovať výšku mesačných zrážok zo mzdy, bude takmer vždy žalovaný, nakoľko miera jeho práva voči žalobcovi v súvislosti s mierou povinností dlžníka zabezpečuje jeho takmer úplnú dominanciu v tomto zmluvnom vzťahu bez existencie akejkoľvek kontroly pri vykonávaní jeho domnelých práv, čo sa v prípade žalobcu prejavuje požiadavkou žalovaného na sumu 1.248,66 eur, ktorá vyplýva z listu žalovaného zo dňa 17. 08. 2016, ktorý predložil zamestnávateľovi žalobcu ako žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy. Dohoda o zrážkach zo mzdy vyplýva priamo z uzatvorenej typovej zmluvy zo dňa 05. 09. 2006, ktorú žalobca mohol buď podpísať, alebo odmietnuť ako celok, pričom nemohol ovplyvniť spôsob zabezpečenia pohľadávky. Najmä z toho dôvodu má žalobca za to, že je tu namieste, aby súd vyhovel žalobcom navrhovanej žalobe, nakoľko tu existuje dôvodná obava zhoršenia celkového, najmä majetkového postavenia žalobcu a uvádzaná podmienka je celkom jednoznačne v hrubom nepomere medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech žalobcu, keďže je to výlučne žalovaný, ktorý určuje, v akej výške žiada plnenia od zamestnávateľa žalobcu, a navyše všetky plnenia uspokojuje aj proti samotnej vôli žalobcu. Prejav vôle žalobcu pri uzatváraní úverovej zmluvy smeroval k inému následku než uzavretiu Dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobca uzavrel zmluvu s cieľom získať finančné prostriedky. Uvedenou zmluvou pôvodný veriteľ vnútil predtlačným formulárom žalobcovi aj iný úkon než ten, ktorý bol v sfére jeho záujmu a vplyvu, a to uzatvorenie Dohody o zrážkach zo mzdy, hoci žalobca nemal vôľu túto dohodu uzavrieť a navyše nemal ani reálnu možnosť obsah formulárovej zmluvy ovplyvniť resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Je potrebné si uvedomiť, že žalobca sa pri realizácii Dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom reprezentovaným príjmom dosahovaným za výkon svojej pracovnej činnosti. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na

ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či inou nezávislou inštitúciou. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd ale spravidla podnikatelia. Prítom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu podnikateľa navyše zainteresovaného vo vlastnej veci a o vlastnom zisku. Tieto okolnosti opodstatňujú obzvlášť obozretnosť pri vykonávaní ex offo súdnej kontroly čestnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Predformulovaný súhlas spotrebiteľa, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individuálny prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne požaduje. Výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa, rovnako príhľadnuc na skutočnosť, že podstatným znakom Dohody o zrážkach zo mzdy je písomný súhlas dlžníka s vykonávaním zrážok z jeho mzdy. To, že je nutné považovať dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov inkorporovaných v Zmluve zo dňa 05. 09. 2006, konkrétne v bode 33 písm. f) Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných S. Ú. N., V. Z.. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. za neplatné dojednanie, odkazuje aj na závery rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 5Co/934/2015 zo dňa 29. 06. 2016, ktorý je verejne prístupný na stránke MS SR, www.justice.gov.sk, z ktorého odkazuje na nasledovné závery: „Žalobca nebol žiadnym spôsobom osobitne oboznámený zo strany žalovaného o forme tohto zabezpečovacieho inštitútu (dohody o zrážkach zo mzdy), ani o jeho následkoch. Pokiaľ by sme pripustili platnosť takéhoto dojednania vzápätí by došlo k situácii, kedy by veriteľ mohol jednostranne diktovať bez akého odsúhlasenia súdom výšku dlhu, pretože zrážky zo mzdy sú určené aj na plnenia za neprijateľných zmluvných podmienok, pretože spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované trvajúcou existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky v právnom vzťahu k dodávateľovi a v tomto zmysle je nerozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv naplnenia alebo, či si spotrebiteľ obráti priamo na súd so zreteľom na zabezpečenie stavu právnej istoty v tom slova zmysle, aby nebol obťažovaný hrozbou aplikácie takejto dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej neplatnosť nikto neurčil. V tomto smere odvolací súd poukazuje na judikatúru Súdneho dvora EÚ, v zmysle ktorej sa vnútroštátne orgány aplikácie práva majú vždy usilovať o eurokonformný výklad vnútroštátneho práva, teda výklad v súlade so smernicou tak, aby zabezpečil reálny účinok smernice bez ohľadu nato, či ustanovenie použité pri výklade majú priamy účinok. Aplikácia smernice je založená na eurokonformnej interpretácii vnútroštátneho práva, tak môže byť použitá vo všetkých horizontálnych aj vertikálnych sporoch. Podľa ustálenej judikatúry vychádza systém ochrany zavedený Smernicou 93/13 z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide vyjednávaciu silu ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky na vopred pripravené predajcom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah. S cieľom zabezpečiť úroveň ochrany v súlade s uvedenou smernicou Súdny dvor viackrát zdôraznil, že tento nerovný stav môže byť kompenzovaný iba aktívnym postupom nezávislým od samotných zmluvných strán. Preto inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu najmä, ak existuje nebezpečenstvo, že sa v eurokonformnom procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS jej účinku. Preto aj v tejto časti bol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdený.“

3. K žalobe sa vyjadril dňa 05. 01. 2021 žalovaný, ktorý uviedol že poukazuje na nesprávnosť a zjavnú neefektívnosť žalobcom navrhovaného postupu v tomto konaní, poukazujúc prítom na petit neodkladného opatrenia ako aj samotnej žaloby. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na znenie ust. § 336 ods. 1 CSP, na základe ktorého mohol súd (na základe návrhu žalobcu) rozhodnúť tak, že nariadi neodkladné opatrenie (čím dosiahne trvalú úpravu pomerov medzi stranami) a poučí žalovaného o možnosti podať žalobu o splatné a nepremičané splátky zo Zmluvy. Vyššie uvedeným spôsobom by bolo predmetné konanie efektívne vyriešené, nakoľko žalovaný by bol povinný zdržať sa uplatňovania dohody o zrážkach zo mzdy natrvalo. Žalovaný nepovažuje za preukázané, že by po nariadení neodkladného opatrenia bol daný akýkoľvek právny záujem žalobcu na tom, či zmluvná podmienka dojednaná v

bode 33 písm. f) VOP je neplatná. Toto tvrdenie žalovaný odôvodňuje najmä tým, že pohľadávka žalobcu nie je premlčaná, poukazujúc pritom na Dohodu o uznaní dlhu (ktorá tvorí obsah spisu). Žalobca má možnosť si svoj nárok v podstate priamo uplatniť súdnou cestou (žaloba o zaplatenie dlžnej sumy), čo značí absenciu naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení a nadbytočnosť prebiehajúceho konania o určení. Súd je povinný v každom štádiu konania skúmať existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Ide o nevyhnutnú podmienku toho, aby súd mohol v rozsudku meritórne rozhodnúť o žalobe. Žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, ak bez tohto určenia by bolo ohrozené jeho právo alebo právny vzťah, ktorého je účastníkom alebo ak by sa jeho právne postavenie bez takéhoto určenia stalo neistým. Zákon teda pre procesnú prípustnosť určovacej žaloby predpokladá existenciu stavu neistoty žalobcu v tom, či ten ktorý právny vzťah alebo právo tu je alebo nie je a tiež preukázanie, že uvedenú neistotu je možné odstrániť navrhovaným výrokom rozsudku. Naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení treba skúmať predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním návrhu a konečný zmysel navrhovaného rozhodnutia, ako aj na skutočnosť, či len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) konanie (výňatok právnej vety z rozhodnutia NS SR sp. zn. 4MCdo/8/2012). K obdobnému právnomu záveru dospel Najvyšší súd SR v rozhodnutí NS SR sp. zn. 7Cdo/146/2013, ako aj v rozhodnutí NS SR 4Cdo/89/2007. Na základe vyššie uvedenej judikatúry Najvyššieho súdu SR, ktorá má na predmetnú vec zásadný vplyv možno právne ustáliť, že právne postavenie dlžníka - žalobcu nie je neisté, podaním určovacieho návrhu žalobca neovplyvní skutočnosť, že žalovaný má voči nemu ako veriteľ pohľadávku zo zmluvy (zabezpečenú Dohodou o uznaní dlhu), na základe čoho je predmetné konanie podľa názoru žalovaného nadbytočné. V súlade s vyššie uvedeným žalovaný považuje za preukázané, že naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení nie je daný, pričom tento nedostatok vedie podľa ustálenej judikatúry k zamietnutiu žaloby. Zároveň je podľa názoru žalovaného argumentácia žalobcu smerujúca k premlčaniu pohľadávky zjavne účelová, pokiaľ po jednostrannom vyhlásení žalobcu ako dlžníka o uznaní dlhu čo do dôvodu a výšky namieta premlčanie pohľadávky. Ohľadom § 54a Občianskeho zákonníka žalovaný poukazuje na skutočnosť (nad rámec faktu, že sa nejedná o premlčanú pohľadávku), že toto ustanovenie bolo napadnuté na Ústavnom súde Slovenskej republiky na základe podnetu Okresného súdu Martin, pričom vo veci prebieha konanie o súlade právneho predpisu s Ústavou SR. Žalovaný zastáva názor, že v zmysle vyššie citovanej úpravy nie je obligatórnou náležitosťou dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov samostatnosť na osobitnej listine, pričom § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nadobudol účinnosť až dňa 01. 05. 2014 (prípadná platnosť dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov z hľadiska jej náležitostí sa posudzuje podľa práva platného v čase jej vzniku). Žalovaný si zároveň dovoľuje uviesť, že v čase podpisu zmluvy nebola zákonom upravená ani veľkosť písma, keďže uvedená právna úprava bola prijatá až Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 141/2014 Z. z. účinným od 01. 01. 2015, pričom žalovaný má za to, že Zmluva je písaná dostatočne veľkým písmom. Argumentácia vo vzťahu k ustanoveniu § 5a zákona č. 250/2007 Z. z. nie je namieste, pretože toto ustanovenie v čase uzavretia Dohody o zrážkach zo mzdy nebolo účinné. Inak povedané ani len samotný zákon v tom čase neexistoval. Právny predchodca žalovaného, t. j. spoločnosť S., V. Z., v čase uzatvorenia zmluvy, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky splnil všetky zákonné náležitosti v zmysle zákonných ustanovení. Uzavretá Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 04. 09. 2006 (ďalej aj „Dohoda“) má teda všetky zákonné náležitosti potrebné pre svoju platnosť. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že žalobca v zmluve, ktorú vlastnoručne podpísal, výslovne súhlasil, aby v prípade, ak nespĺní svoj záväzok splácať úver v stanovených termínoch mesačných splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti úveru podľa zmluvy, veriteľ je oprávnený požadovať od zamestnávateľa dlžníka vykonávať zrážky zo mzdy až do úplného splatenia všetkých pohľadávok veriteľa voči dlžníkovi. Podľa Uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. 09. 2018, č. k. 21CoE/62/2017-56: „Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že obchodné podmienky sú v európskom právnom prostredí vrátane Slovenskej republiky štandardnou a všeobecne akceptovateľnou súčasťou zmlúv. Dojednanie časti obsahu zmluvy v obchodných podmienkach nevylučujú ani vnútroštátne, či únieové právne predpisy, týkajúce sa ochrany spotrebiteľa“. Obsah zmluvy bol dodávateľom (právnym predchodcom žalovaného) síce vopred pripravený, čo však nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočný jav, pretože návrh zmluvy, resp. zmluvu v písomnej podobe, vždy musí niektorá zo zmluvných strán pripraviť, aj keď žalobca na obsahu dohody alebo zmluvy nijakým spôsobom neparticipoval. Opačným výkladom by bolo nutné právne uzavrieť, že všetky zmluvy, ktoré hromadne uzatvárajú štátne energetické podniky, banky, mobilní operátori atď. so spotrebiteľmi sú neplatné. Vzhľadom na to žalovaný nepovažuje za osvedčené, že by sama dohoda o zrážkach zo mzdy spôsobovala značnú nerovnováhu v právach žalobcu a žalovaného a že by bola neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá by bola v zmysle § 53 ods.

5 Občianskeho zákonníka neplatná. Neobstojí ani tvrdenie žalobkyne o neurčitosti dohody o zrážkach zo mzdy pre neuvedenie výšky pohľadávky. Pri dohode o zrážkach zo mzdy však už podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka postačuje, ak je v nej označená pohľadávka veriteľa, ktorá sa zabezpečuje. Pohľadávka je identifikovaná dostatočne vtedy, ak je identifikovaný jej právny základ, listina, v ktorej je obsiahnutá, účastníci zmluvy a pod. Zároveň je tento nárok na základe Dohody o uznaní dlhu riadne vyčísliteľný, pričom určiť presnú výšku zabezpečeného dlhu v úverovej zmluve nie je objektívne možné (vzhľadom na úroky, úroky z omeškania a moment/dĺžku prípadného omeškania dlžníka). Keďže žalobca neuhradil v stanovených termínoch dohodnuté splátky, čím porušil svoje povinnosti zo zmluvy, uplatnil si žalovaný iba svoj nárok, ktorý mu vznikol na základe zmluvy. Prípadná skutočnosť, že žalobca si pravdepodobne zmluvu v celistvosti ani len neprečítal (napriek vyhláseniu priamo v zmluve, že tak urobil a s obsahom bezvýhradne súhlasí), nemôže byť na ťarchu žalovaného. Sudca v disente k nálezu sp. zn. I. US 547/2012 uviedol, že všeobecne sudy vrátane ústavného sudu ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek, čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal“, ale „peniaze mohol zobrať“), a to sa už dotýka samej podstaty a hlavne primeranosti pravá, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. V zmysle vyššie uvedených skutočností žalovaný nesúhlasí s podanou žalobou, považuje ju ako celok za nedôvodnú z dôvodu absencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení a navrhuje žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4. Na pojednávaní dňa 19. 05. 2021 žalovaný predložil súdu Dohodu o uznaní záväzku zo dňa 28. 04. 2014 uzatvorenú medzi žalobcom a právny predchodcom žalovaného.

5. Taktiež na pojednávaní dňa 19. 05. 2021 žalobca predložil súdu vyjadrenie v ktorom uvádza, že žalobca sa v plnom rozsahu pridriava svojich doterajších tvrdení. Dohoda o zrážkach zo mzdy nebola so žalobcom dojednaná individuálne, ale len ako súčasť vopred pripravenej formulárovej zmluvy. Súd preto musí skúmať, či inkorporovanie dohody o zrážkach zo mzdy do formulárovej Zmluvy zo strany pôvodného veriteľa spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech žalobcu a následná požiadavka jej realizácie je nepríjemným zásahom do majetkových práv žalobcu. Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorej znenie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je teda v zmysle ust. § 53 ods. 1 v spojení s ods. 4 OZ, účinných v čase uzatvorenia Zmluvy, absolútne neplatné. Skutočnosť, že takáto zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (žalobcu) bola zo strany všeobecných súdov SR už viackrát deklarovaná. Žalovaný-dodávateľ napriek určení dohody o zrážkach zo mzdy inkorporovanej v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere ako neplatnej z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky naďalej takúto podmienku alebo podmienku s rovnakým významom používa a ignoruje hmotnoprávny zákaz obsiahnutý v ust. § 53a OZ. Na trvajúcu prax veriteľov, ktorí používali dohodu o zrážkach zo mzdy inkorporovanú v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorej znenie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou zareagoval zákonodarca prijatím zákona č. 102/2014 Z. z., ktorým okrem iného novelizoval zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Opätovne zdôrazňuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy so žalobcom nebola vopred individuálne dojednaná, musel ju akceptovať ako súčasť zmluvy o úvere, inak by mu úver poskytnutý nebol. Ide o formulárovú zmluvu spôsobujúcu značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Zároveň si dovoľuje upozorniť, že podľa najvyšších súdnych autorít princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa a že kým rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. V tomto kontexte poukážeme na uznesenie Ústavného súdu SR vo veci I. ÚS 68/2016-17 zo dňa 3. februára 2016, ktorý vo svojom rozhodnutí odkazuje tiež na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a Súdneho dvora EÚ. Záverom uviedol, že zrážky zo mzdy sú síce ako inštitút upravené v Občianskom zákonníku, ale len táto skutočnosť sama osebe nemôže znamenať, že zakotvenie tejto podmienky do zmluvy nie je neprijateľnou podmienkou. Ide totiž o inštitút, ktorý je zjavne v prospech jednej strany (dodávateľ) a zjavne v neprospech druhej strany (spotrebiteľ), preto si vyžaduje, ak má byť dojednaný platne, individuálnu dohodu. Zároveň, v tomto kontexte poukazuje aj na to, že v Občianskom zákonníku

sú zakotvené aj iné inštitúty, ktoré takisto spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, ale len ich prítomnosť v OZ z nich nerobí prijateľné podmienky-medzi takéto inštitúty patrí napríklad inštitút zmluvnej pokuty a iné. Žalovaný vo vyjadrení poukazuje na otázný naliehavý právny záujem na požadovanom určení, či je zmluvná podmienka - dohoda o zrážkach zo mzdy neprijateľnou zmluvnou podmienkou. K vyššie uvedenému si žalobca dovoľuje poznamenať, že žalobca podaním určovacej žaloby iba plní povinnosť, ktorú mu uložil OS Vranov nad Topľou, uznesením sp. zn. 7Csp/71/2020 zo dňa 24. 08. 2020, tretí výrok, preto ďalej nemá zmysel skúmať naliehavý právny záujem. Záverom uviedol, že pokiaľ žalovaný časť argumentácie opiera o Dohodu o uznaní dlhu, ktorá tvorí obsah spisu, takéto tvrdenia poprel, nakoľko v spise v prebiehajúcom konaní sa žiadna Dohoda o uznaní dlhu nenachádza.

6. Následne sa dňa 13. 09. 2021 vyjadril žalovaný, ktorý uviedol že sa pridrižiava všetkých doterajších tvrdení a žalobu žalobcu považuje za nedôvodnú v celom rozsahu. Ohľadom Dohody o uznaní záväzku žalovaný uvádza, že táto tvorí súčasť súdneho spisu, nakoľko bola doručovaná súdu v rámci prílohy podania žalobcu dňa 14. 08. 2020, ako aj krátkou cestou na pojednávaní zo dňa 19. 05. 2021, ktoré sa uskutočnilo na tamomšom súde o 10:00 hod. Pre vylúčenie všetkých pochybností ju žalovaný doručuje opätovne, pričom zjavne nemožno hovoriť o akejkoľvek novote v konaní a princíp koncentrácie z tohto dôvodu uplatniť v neprospech žalovaného nemožno. Tvrdenia žalobcu je podľa názoru žalovaného nevyhnutné hodnotiť tendenčne. Žalovaný v čase podpisu zmluvy obsah jednotlivých ustanovení a dohôd obsiahnutých v zmluve nenamietal a zmluvu podpísal bez akýchkoľvek výhrad. Pre žalovaného zostáva nevysvetlené, z akého konkrétneho dôvodu (prihliadnuc na samotné uznanie záväzku žalobcom) by mu malo zaniknúť alebo vôbec nevzniknúť právo na vykonávanie zrážok zo mzdy, ak titul ani výška uznaného záväzku nie je sporná (resp. spornou začala byť tendenčne až v čase začatia sporu). Zároveň je zrejmé, že v čase podpisu predmetnej zmluvy a následne v čase podpisu Dohody o uznaní záväzku žalobca nemal žiadny problém s jednotlivými zmluvnými dojednaniami a konanie žalobcu nemožno hodnotiť inak ako účelové a rozporné s dobrými mravmi. Žalovaný rešpektuje rozmanitosť rozhodovacej praxe iných krajských súdov v skutkovo obdobných veciach (Dohody o zrážkach zo mzdy), avšak poukazuje zároveň na to, že každý prípad je potrebné posudzovať individuálne a v sporoch, na ktoré žalobca odkazuje, napr. vôbec nemuselo byť uznanie dlhu dlžníkom alebo iné skutočnosti, ktoré by mohli viesť k nedôvodnosti toho-ktorého žalobného návrhu. Ako žalovaný už uviedol, aj v prípade určenia neplatnosti tohto zmluvného dojednania je žalovaný oprávnený uplatniť si pohľadávku na súde titulom žaloby na plnenie, čo spôsobuje nadbytočnosť prebiehajúceho konania a zjavnú absenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Vzhľadom na skutočnosť, že k dnešnému dňu je celá dlžná suma, ktorá vznikla na základe nesplnenia povinnosti žalobcu zo Zmluvy uhradená, na základe čoho požiadal žalovaný zamestnávateľa žalobcu o zastavenie zrážok zo mzdy listom zo dňa 07. 10. 2019 a teda ďalšie zrážky zo mzdy vykonávané nebudú, máme za to, že v danej veci neexistuje naliehavý právny záujem na určení neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, toľko neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky. Žalobca nepriamo potvrdil nedôvodnosť podanej žaloby a absenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, ak inicioval konanie dňa 30. 07. 2020 na základe žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy z 17. 08. 2016. V tejto súvislosti žalovaný opätovne tvrdí, že žiadosť o zastavenie zrážok zo mzdy odosielal dňa 08. 10. 2019 na adresu zamestnávateľa.

7. Súd vo veci pojednával dňa 21. 09. 2021.

8. Na pojednávaní dňa 21. 09. 2021 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že čo sa týka podanej žaloby trvá na nej v celom rozsahu. Poukázal ešte na dohodu o uznaní záväzku, že podľa jeho informácii sa jedná o osobu, ktorá vystupuje v mene EOS KSI, ktorý chodí za klientmi domov, takže spochybňujú vážnosť tejto dohody, avšak na druhej strane uvádza, že táto dohoda nemá nejaký vplyv na toto konanie.

9. Právny zástupca žalovaného uviedol, že trvá na svojich vyjadreniach, najmä čo sa týka chýbajúceho naliehavého právneho záujmu a žiada, aby súd žalobu zamietol.

10. Žalobca následne uviedol, že žalovaný nepreukázal doručenie žiadosti o zastavenie zrážok zo mzdy zamestnávateľovi a čo sa týka naliehavého právneho záujmu, tak ten podľa rozhodnutia najvyššieho súdu pri určení neprijateľnej podmienky nie je potrebné preukázať. Druhá vec, pokiaľ žalovaný tvrdí, že je postupník a teda on nekoncepoval znenie zmluvy, tiež je v rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktorý uzavrel, že spotrebiteľskú ochranu môže spotrebiteľ žiadať nielen voči dodávateľovi ale aj voči postupníkovi. Je

na to rozhodnutie najvyššieho súdu, čiže tieto argumenty sú už zjavne vyriešené. Jediný dôvod, pre ktorý žalobca inicioval súdne konanie je práve ten, že mu boli vykonávané zrážky zo mzdy. Čiže nemožno hodnotiť ako účelové zo strany spotrebiteľa, že predtým sa nebránil, pretože predtým nedochádzalo k neoprávnenému zásahu do jeho majetkovej sféry.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, výzvou na zrážky zo mzdy, obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a. s., žiadosťou o vydanie pôžičkovej karty Triangel, uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou 7Csp/71/2020, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, Dohodou o uznaní záväzku zo dňa 28. 04. 2014, vyjadreniami strán sporu, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

12. Medzi žalobcom ako dlžníkom a spoločnosťou S. Ú. N., V. Z.; Z. D.: S., V.Z., Z. Z.W.: O. D. X, N. XXX XX, L.: XX XXX XXX, spoločnosť zapísaná do Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sa, vložka číslo: 341/B, ako veriteľom došlo dňa 05. 09. 2006 k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere označenej ako Zmluva o vydaní a používaní kreditnej karty Triangel č. 0013737175, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru zo strany veriteľa v prospech Žalobcu (ďalej len „Zmluva“). V bode 33 písm. f) Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných S. Ú. N., V. Z. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., ktoré tvoria súčasť zmluvy je obsiahnutá Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov (§ 551 Obč. zákonníka v platnom znení) v tomto znení: „Ak klient nezrealizuje úhradu Povinnnej splátky, Správca ho vyzve na jej vyrovnanie. Zároveň má právo Kartu zablokovať. Ak klient napriek výzve nezaplatí Povinnú splátku a prípadné ostatné splatné čiastky v stanovenej lehote, Banka má právo využiť jeden alebo viacero z nasledovných prostriedkov: (a) znížiť Úverový rámec na nulu, (b) vyhlásiť celý Dlžný zostatok za okamžite splatný, (c) domáhať sa vrátenia a ukončiť platnosť Karty, (d) uspokojiť svoju pohľadávku z poskytnutého zabezpečenia, (e) vykonať inkaso svojej pohľadávky z ktoréhokoľvek bankového účtu Klienta vedeného Bankou, (f) uplatniť si pohľadávku formou zrážok zo mzdy Klienta, s čím Klient podpisom Zmluvy súhlasí, (g) vymáhať pohľadávku súdnou cestou. Banka má právo vymáhať od Klienta všetky náklady spojené s uplatnením a vymáhaním pohľadávky.“ Dňa 28. 04. 2014 žalobca a žalovaný uzatvoril Dohodu o uznaní záväzku, podľa ktorej žalobca uznáva čo do dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom Consumer finance holding, a. s., číslo zmluvy 13737125 dňa 05. 09. 2006. Listom zo dňa 17. 08. 2016 žalovaný predložil žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy platiteľovi mzdy žalobcu, Mesto Vranov nad Topľou so sídlom: Dr. C. Daxnera 87/1, 093 16 Vranov nad Topľou a vyzval ho na vykonávanie zrážok zo mzdy na plnenie údajných záväzkov žalobcu podľa zmluvy. Žalovaný v tejto žiadosti tvrdí, že sa stal veriteľom žalobcu, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 18. 10. 2013. Žalobca dňa 29. 07. 2020 podal na súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca neodkladným opatrením žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy a aby uložil zamestnávateľovi žalobcu povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu. Tunajší súd uznesením sp. zn. 7Csp/71/2020 zo dňa 24. 08. 2020 vydal neodkladné opatrenie, ktorým okrem iného zaviazal žalobcu podať návrh vo veci samej v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

13. Podľa § 551 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov účinného v čase uzatvárania zmluvy (ďalej len „OZ“) uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

14. Podľa ust. § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

15. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

16. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľskej zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

17. Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktorému tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

18. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväziť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstojí ako celok (čl. 6). Cieľ je garantovať vyššiu kvalitu života bežných ľudí. (pozri napr. rozsudok Mostaza Claro bod 37, Asturcom bod 51).

20. Zákon č. 150/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, zakotvil s účinnosťou od 01. 04. 2004, t. j. pred uzatvorením spornej zmluvy dňa 05. 09. 2006 do nášho právneho poriadku inštitút spotrebiteľských zmlúv. Zmyslom ochrany spotrebiteľa je ochrana osôb, ktoré sa zúčastňujú na právnych vzťahoch trhového hospodárstva, avšak nie kvôli dosiahnutiu zisku. Charakteristickou črtou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany a stieranie hranice medzi právom súkromným a verejným. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať a jedinou jeho alternatívou je prijatie respektíve odmietnutie návrhu. Význam spotrebiteľských zmlúv možno vidieť v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku záväzkového vzťahu - spotrebiteľa a jeho práva.

21. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosti spotrebiteľa. Spoločným znakom tejto právnej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle.

22. Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

23. Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

24. Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

25. Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo

dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

26. Primárnou obranou žalovaného v spore bolo, že súd má žalobu žalobcu zamietnuť z dôvodu, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem, ktorý podľa Civilného sporového poriadku preukázať musí. Žalobca namietal, že túto skutočnosť preukazovať netreba, nakoľko povinnosť podať žalobu mu uložil súd v uznesení o neodkladnom opatrení. Následne na pojednávaní uviedol, že existuje rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, podľa ktorého nie je potrebné v prípade žalôb o určenie neplatnosti zmluvnej podmienky preukazovať naliehavý právny záujem.

27. Súd uvedené posúdil v súlade s uznesením Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2019 sp. zn. 6Cdo/27/2018, podľa ktorého žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) CSP. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a OZ, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Vychádza totiž z predpokladu, že dodávateľ porušuje svoju povinnosť nepoužívať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Je založená na protiprávnom konaní dodávateľa voči spotrebiteľovi. Kladným rozhodnutím o takejto žalobe sa priamo nedeclaruje (ne)existencia práva, ale sa deklaruje existencia nečestnej podmienky, ktorá je v spotrebiteľskej zmluve od jej vzniku. Možno ju uplatniť len v prípade spotrebiteľskej zmluvy a odlišným je aj účel, ktorému má slúžiť (jej cieľom je zabrániť používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky). Žaloba o vyslovenie, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná, je osobitným právnym prostriedkom ochrany spotrebiteľa, a to obdobne, ako je napríklad v prípadoch ochrany pred diskrimináciou považovaná za takýto osobitný právny prostriedok ochrany práva žaloba o vyslovenie, že bolo porušené právo žalobcu na rovnaké zaobchádzanie, alebo v prípadoch ochrany osobnostných práv žaloba o vyslovenie, že určitý výrok je nepravdivý, resp., že bolo určitým spôsobom neoprávnene zasiahnuté do osobnostných práv.

28. Skutočnosť, že k dnešnému dňu je celá dlžná suma, ktorá vznikla na základe nesplnenia povinnosti žalobcu zo Zmluvy uhradená, na základe čoho požiadal žalovaný zamestnávateľa žalobcu o zastavenie zrážok zo mzdy listom zo dňa 07. 10. 2019 a teda ďalšie zrážky zo mzdy vykonávané nebudú, je v tomto prípade teda bez významu, nakoľko cieľom tejto žaloby je zabrániť používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky zo strany žalovaného.

29. Predmetom tohto konania je neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy ako prostriedku na zabezpečenie peňažnej pohľadávky uzavretých medzi veriteľom a dlžníkom, v ktorých má dlžník postavenie spotrebiteľa. Dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný mal pripravené tlačivo a tým vnútil žalobcovi iný právny úkon než ten, o ktorý v danom okamihu mal záujem - a to uzatvorenie úveru. Ako to vyplýva z predtlaču zmluvy - žiadosti o vydanie Pôžičkovej karty, žalobca sa jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísal aj pod časť, ktorou malo dôjsť k dohode o zrážkach zo mzdy, ktorá bola uvedená na inej strane predtlaču. Nebolo preukázané, že by žalobca bol nejakým spôsobom osobitne oboznámený zo strany žalovaného o forme tohto zabezpečovacieho inštitútu, ani o jeho následkoch. Tak sa dá usudzovať nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa, vstúpiť k dohode o zrážkach zo mzdy so žalovaným.

30. V danej súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6MCdo/9/2012, kde práve bolo poukazované, že rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov reality praktického života, a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti, mu nemôže byť na ujmu. Súd poukazuje aj na zrejmy nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle navrhovateľa

s dohodou o zrážkach zo mzdy, nakoľko žalobca podpisom zmluvy o vydaní a používaní pôžičkovej karty Triangel súhlasil aj s tým, že sa oboznámil s obchodnými podmienkami, ktorých súčasťou bola predmetná zmluvná podmienka ohľadom zrážok zo mzdy.

31. Navyiac, aj napriek tomu, že v čase uzatvorenia zmluvy nebola ešte upravená minimálna veľkosť písma v zmluvách, ustanovenia všeobecných obchodných podmienok sú poskytované spotrebiteľom v takej veľkosti písma, že táto už po prvom vzhliadnutí odrádza - znechucuje, či znemožňuje dôslednejšie preštudovanie.

32. S poukazom na uvedené dôvody a konkrétne okolnosti sa súdu javí takýto právny úkon ako neplatný s poukazom na ust. § 37 ods. 1 OZ. Súd v ďalšom má za to, že uvedený postup odporcu sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať aj ako nekalá praktika, ktorá v zmysle vyššie citovaných ust. Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, ako aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu.

33. Uvedené potvrdzuje aj skutočnosť, že následne bol prijatý zákon na ochranu spotrebiteľa 250/2007 Z. z., podľa ktorého je od 01. 05. 2014 neprípustné zabezpečiť uspokojenie pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

34. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

35. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Súd preto rozhodol tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.